

ความสัมพันธ์ของการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องของ ผู้ประกอบการวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม (พวต.) กับโครงการสถาปนิกอาเซียน

พรพรหม แม้นนทรรัตน์

ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

npornprom@gmail.com

บทคัดย่อ

ในการทำงานวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ซึ่งจะต้องปฏิบัติวิชาชีพต่อเนื่องเป็นเวลายาวนาน และเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของสาธารณชนเป็นจำนวนมาก หากสถาปนิกไม่สนใจแสวงหาความรู้เพิ่มเติมในขณะที่ปัจจุบันองค์ความรู้ต่างๆ และเทคโนโลยีมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว อาจเป็นผลให้งานออกแบบขาดความเหมาะสมกับสภาพการณ์ของสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไป ประกอบกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN) ได้กำหนดให้มีการเปิดตลาดการค้าบริการให้บรรลุเป้าหมาย เป็นตลาดที่เสรีและเป็นตลาดเดียวภายในปี พ.ศ. 2558 โดยประเทศไทยอยู่ภายใต้ข้อตกลงการจัดเตรียมการยอมรับการร่วมกันของอาเซียน (Mutual Recognition Arrangement: MRA) ด้านบริการทางสถาปัตยกรรม เพื่อให้สถาปนิกไทยสามารถไปทำงานในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนได้ จึงเป็นเหตุผลให้สภาสถาปนิกออกข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมที่เป็นบุคคลธรรมดา (พวต.) ในปี พ.ศ. 2552

ในวงการวิชาชีพมีการพูดถึงกันอย่างกว้างขวางในหลายแง่มุม ทั้งแง่บวกและลบ ในการประชุมใหญ่สภาสถาปนิก ประจำปี 2554 ได้มีการรวมตัวกันเพื่อคัดค้านข้อบังคับฯ และเสนอให้มีการร่างข้อบังคับเรื่องนี้ใหม่ โดยที่คนส่วนใหญ่ในวิชาชีพยังไม่เข้าใจถึงเหตุผลและความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การเข้าร่วมโครงการสถาปนิกอาเซียนภายใต้ข้อตกลงการยอมรับการร่วมกันของอาเซียนในด้านบริการทางสถาปัตยกรรม บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะรวบรวมข้อมูลและประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อให้สถาปนิกไทยเห็นภาพรวม ความสำคัญ และความสัมพันธ์ของการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องกับการเข้าร่วมโครงการสถาปนิกอาเซียนของสถาปนิกไทย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อรูปแบบและการให้บริการวิชาชีพในปัจจุบัน พร้อมทั้งนำเสนอข้อคิดเห็นในการแก้ปัญหาเบื้องต้นที่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อวงการวิชาชีพและสถาปนิกไทย

คำสำคัญ: สถาปนิกอาเซียน วิชาชีพสถาปัตยกรรม การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง พวต.

The Relationship between Continuing Professional Development (CPD) and ASEAN Architectural Project

Pornprom Mannontaratana

Department of Architecture, Faculty of Architecture, Chulalongkorn University

npomprom@gmail.com

Abstract

As a regulated profession, architectural profession is greatly involved with the people's lives, buildings, and assets. Hence, architects need to be concerned with the issues of technology and innovative knowledge throughout their practicing life. Ignorance, or inability to keep up with new knowledge will tremendously affect design quality. In response to this matter, in 2009, the Architect Council of Thailand launched its Continuing Professional Development Program (CPD), in order to improve the architectural profession in Thailand.

The well-intentioned attempt was met with great dissatisfaction and confusion among Thai architects, eventually led to the temporary abolition of the program in 2011. However, as Thailand will join with other ASEAN countries as a Free Trade Area (FTA) by 2015, under MRA (Mutual Recognition Arrangement) the Architect Council of Thailand has to make another attempt to start its CPD program. The architectural profession has to fully understand the importance of the program, especially with the forthcoming ASEAN market in the near future.

This article is based on a research aimed to collect and analyze information pertaining to the process of CPD and ASEAN Architect regulations, in order to help clarify these matters for Thai architects. It is hoped that research findings will ultimately contribute to the creative and well-informed discussion about the possibility of establishing a CPD program for Thai architect, in order for them to be prepared for the upcoming ASEAN FTA.

Keyword: ASEAN Architect (AA), architectural profession, Continuing Professional Development (CPD)

ที่มา

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ ASEAN Economic Community (AEC) ซึ่งมีประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด 10 ประเทศ ซึ่งประกอบไปด้วยประเทศไทย, สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กัมพูชา สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เมียนมาร์ มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย มีเป้าหมายร่วมกันทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม โดยการเปิดประตูสู่ “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” จะส่งผลให้ภูมิภาคอาเซียนกลายเป็นกลุ่มเศรษฐกิจขนาดใหญ่ ที่มีฐานการผลิตรวมกัน มีการเคลื่อนย้ายปัจจัยทางการผลิตอย่างเสรี เกิดความเป็นปึกแผ่น และสร้างอำนาจต่อรองทางการค้า/เศรษฐกิจ ในเวทีการค้าโลกได้อย่างเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น สำหรับประเทศไทย ซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกอาเซียน จำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนตัวเองเพื่อรับมือกับการก้าวเข้าสู่การเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 การเข้าสู่การเป็นประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน จะส่งผลไปทั่วทุกภาคส่วนของประเทศ และก่อให้เกิดพันธกรณีแก่ประเทศไทยที่จะต้องเข้าร่วมเจรจา กับสมาชิกอาเซียน เพื่อเปิดเสรีสินค้าและบริการ รวมทั้งการลงทุนระหว่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของ การเปิดเสรีการค้า บริการอาเซียน โดยมีเป้าหมาย หรือหลักเกณฑ์การเปิดตลาดอยู่ที่ “การลด” หรือ “เลิกกฎระเบียบ” หรือ มาตรการต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการให้บริการและการลงทุน

1. ประชาคมอาเซียน

ประชาคมอาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations: ASEAN) เป็นองค์การระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2504 เพื่อการร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม แต่ดำเนินการไปได้เพียง 2 ปี ก็ต้องหยุดชะงัก

ลง เนื่องจากความผกผันทางการเมืองระหว่างประเทศอินโดนีเซียและประเทศมาเลเซีย จนเมื่อมีการฟื้นฟูสัมพันธภาพทางการทูตระหว่างสองประเทศ จึงได้มีการแสวงหาคู่ความร่วมมือกันอีกครั้ง

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 ส.ค. 2510 หลังจากการลงนามในปฏิญญาสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Declaration of ASEAN Concord) หรือเป็นที่รู้จักกันในอีกชื่อหนึ่งว่า ปฏิญญากรุงเทพ (The Bangkok Declaration) โดยสมาชิกผู้ก่อตั้งมี 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ซึ่งผู้แทนทั้ง 5 ประเทศที่ร่วมลงนามในปฏิญญากรุงเทพ หลังจากจัดตั้งประชาคมอาเซียนเมื่อ 8 ส.ค. 2510 แล้ว อาเซียนได้เปิดรับสมาชิกใหม่จากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพิ่มเติมเป็นระยะ ตามลำดับได้แก่

- 1) บรูไนดารุสซาลาม เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 8 มกราคม 2527
- 2) สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 28 กรกฎาคม 2538
- 3) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 23 กรกฎาคม 2540
- 4) สหภาพพม่า เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 23 กรกฎาคม 2540
- 5) ราชอาณาจักรกัมพูชา เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 30 เมษายน 2542

โดยมีวัตถุประสงค์เริ่มแรกเพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และเมื่อการค้าระหว่างประเทศในโลกมีแนวโน้มกีดกันการค้ารุนแรงขึ้น ทำให้อาเซียนได้หันมามุ่งเน้นกระชับและขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจการค้าระหว่างกันมากขึ้น วัตถุประสงค์หลักที่กำหนดไว้ในปฏิญญาอาเซียน (The ASEAN Declaration) มี 7 ประการ ดังนี้

- 1) ส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคมและวัฒนธรรม

- 2) ส่งเสริมการมีเสถียรภาพ สันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
- 3) ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และด้านการบริหาร
- 4) ส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันในการฝึกอบรมและการวิจัย
- 5) ส่งเสริมความร่วมมือในด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การค้า การคมนาคม การสื่อสาร และปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิต
- 6) ส่งเสริมการมีหลักสูตรการศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- 7) ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและองค์กรระหว่างประเทศ

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC หรือ ASEAN Economic Community) คือการรวมตัวของชาติใน ASEAN 10 ประเทศ เพื่อให้ให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro zone จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนจะเสรีมากขึ้น

การรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จะมีผล ณ วันที่ 1 มกราคม 2558 โดยมีแนวทางที่วางไว้ ดังนี้

- 1) การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
- 2) การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
- 3) การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
- 4) การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

การเปลี่ยนแปลงที่จะเห็นได้ชัดๆ ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จะประกอบไปด้วย การลงทุนจะเสรีมากขึ้น ประชากรของประเทศสมาชิกจะลงทุนที่ประเทศไหนก็ได้ ประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว และการบิน เพราะมีภูมิศาสตร์อยู่ตรงกลางอาเซียน ประกอบกับศักยภาพที่เด่นของไทยในเรื่อง การจัดการประชุมต่างๆ,

การแสดงนิทรรศการ การกระจายสินค้า และการบริการด้านการแพทย์และสุขภาพจะเติบโตอย่างมากเช่นกัน เพราะ จะผสมผสานส่งเสริมกันกับอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว การค้าขายจะขยายตัวอย่างน้อย 25%

การค้าขายบริเวณชายแดน อุตสาหกรรมโรงแรม การท่องเที่ยว ร้านอาหาร รถเช่า จะขยายตัวมากขึ้น ด้านศุลกากรชายแดนจะมีบทบาทน้อยลงมาก เนื่องจากจะมีการสัญจรมากขึ้น และเมืองตามชายแดนจะพัฒนามากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากเป็นจุดขนส่ง

แรงงานจะเคลื่อนย้ายเสรี จะมี ชาวพม่า ลาว กัมพูชา เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น คนไทยที่มีความสามารถในการใช้ภาษา จะมองไกลไปทำงานต่างประเทศ จะเป็นผลให้สมองจะไหลไปสิงคโปร์เป็นจำนวนมาก แต่ชาวต่างชาติก็จะมาทำงานในไทยมากขึ้นเช่นกัน โดยจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง

2. การเปิดเสรีการค้าบริการวิชาชีพสถาปัตยกรรม

การเปิดเสรีการค้าบริการอาเซียนนั้นส่งผลต่อวิชาชีพสถาปัตยกรรม ซึ่งเดิมเป็นอาชีพสงวนสำหรับคนไทย ตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. 2522 จากบัญชีบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกา ข้อ (30) “งานในวิชาชีพสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวกับงานออกแบบ เขียนแบบ ประมาณราคา อำนวยการก่อสร้าง หรือให้คำแนะนำ”

จากการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2546 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ผู้นำอาเซียนทั้ง 10 ประเทศได้ร่วมลงนามในแถลงการณ์ Bali Concord II ซึ่งได้มีการกำหนดให้จัดทำความตกลงยอมรับร่วม (MRA: Mutual Recognition Arrangement) ด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลักภายในปี 2551 เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ แรงงานเชี่ยวชาญ ผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี

โดยที่รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนได้มีการลงนามข้อตกลงสาขาสถาปัตยกรรม ในปี พ.ศ. 2550

ข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการสถาปัตยกรรม (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Architectural Services) มีสาระสำคัญและหลักการ คือ เปิดให้สถาปนิกที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดสามารถจดทะเบียนเป็นสถาปนิกอาเซียน (ASEAN Architect : AA) ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศอาเซียนอื่นได้ โดยต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้นๆ โดยสถาปนิกที่ต้องการจดทะเบียนดังกล่าวต้องผ่านการประเมินจากคณะกรรมการกำกับดูแล (Monitoring Committee) ในแต่ละประเทศซึ่งในส่วนของประเทศไทยจะดำเนินการโดยสภาสถาปนิก การดำเนินการในเรื่องนี้ของอาเซียนจะอยู่ภายใต้การดูแลของสภาสถาปนิกอาเซียน (ASEAN Architect Council: AAC) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจาก คณะกรรมการกำกับดูแลของประเทศสมาชิก โดยที่สถาปนิกวิชาชีพมีสิทธิขออนุญาต องค์กรกำกับดูแลวิชาชีพสถาปนิกในประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศนั้นๆ ได้ ทั้งนี้สถาปนิกอาเซียนที่ได้รับอนุญาต จะได้ขึ้นทะเบียนเป็นสถาปนิกต่างดาวจดทะเบียน (Registered Foreign Architect) ซึ่งจะสามารถประกอบวิชาชีพสถาปนิกในประเทศนั้นๆ ได้ ภายใต้เงื่อนไขว่าต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้นๆ ด้วย ซึ่งบางประเทศกำหนดให้สถาปนิกอาเซียนต้องปฏิบัติงานร่วมกับสถาปนิกท้องถิ่น

การเจรจาเปิดตลาดการค้าบริการในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ดำเนินการไปในกรอบความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Service: AFAS) ทั้งนี้ภายใต้ปฏิญญาแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) ได้มีการกำหนดให้การเปิดตลาดการค้าบริการให้บรรลุเป้าหมายเป็นตลาดการค้าบริการที่เสรีและเป็นตลาดเดี่ยวภายในปี พ.ศ. 2558 นอกจากนี้แล้วสมาชิกอาเซียน ยังได้อาศัยอำนาจตามกรอบความตกลงของ AFAS ในการจัดเตรียมการยอมรับร่วม

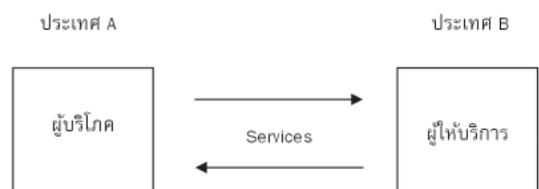
กันของอาเซียนด้านการบริการสถาปัตยกรรม (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Architectural Services: MRAs) เพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษาประสบการณ์การทำงานวิชาชีพสถาปัตยกรรม ในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้กับผู้ประกอบการวิชาชีพที่เป็นสมาชิกอาเซียน ซึ่งเป็นมาตรฐานเพื่อให้สถาปนิกในกลุ่มประเทศสมาชิกสามารถเคลื่อนย้ายเข้าไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียน

ปัจจุบันประเทศไทยมีการผูกพันการเปิดตลาดการค้าบริการวิชาชีพสถาปัตยกรรม และตลาดวิชาชีพผังเมืองและภูมิสถาปัตยกรรมภายใต้กรอบ AFAS ดังนี้

1) Mode 1 การให้บริการแบบข้ามพรมแดน : Cross-border Supply

ไม่มีข้อจำกัด (none) ไทยผูกพันการให้บริการข้ามแดนแบบไม่มีข้อกีดกัน แต่ก็มีข้อยกเว้นที่มีการให้บริการข้ามพรมแดนมายังไทย บริการนั้นต้องได้รับการรับรองจากสถาปนิกซึ่งได้รับการรับรองจากสภาสถาปนิก

การให้บริการแบบข้ามพรมแดน คือ บริการชนิดนี้ผู้ให้บริการ (service supplier) อยู่นอกอาณาเขตประเทศของผู้บริโภค หรือผู้ใช้บริการ (service consumer) ดังนั้นตัวบริการจึงต้องถูกส่งมอบข้ามประเทศไปยังผู้บริโภค หรือมีการให้บริการข้ามชาติระหว่างประเทศ A กับประเทศ B บริการที่อยู่ในข่ายนิยามนี้ได้แก่ บริการไปรษณีย์โทรเลขต่างๆ การส่งข้อมูลแบบพิมพ์เขียว แฟกซ์ รายการโทรทัศน์ผ่านเครือข่ายโทรคมนาคม เป็นต้น

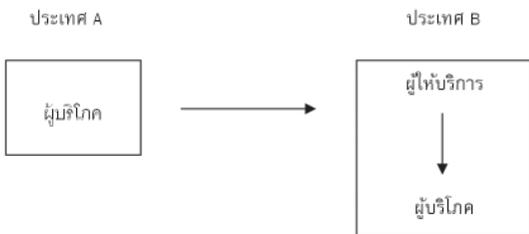
ภาพที่ 1: แสดงการให้บริการแบบข้ามพรมแดน

2) Mode 2 การใช้บริการในต่างประเทศ :

Consumption Abroad

ไม่มีข้อจำกัด อนุญาตให้คนไทยไปใช้บริการสถาปัตยกรรมในต่างประเทศได้โดยไม่มีข้อจำกัด

บริการตามรูปแบบนี้ ผู้ให้บริการ อยู่ภายนอกอาณาเขตประเทศของผู้บริโภค เช่นกัน แต่การบริการนั้นได้มีการส่งมอบข้ามประเทศไปยังผู้บริโภค ผู้บริโภคจำเป็นต้องเดินทางออกจากอาณาเขตประเทศของตนไปใช้บริการในอาณาเขตของผู้ให้บริการเอง เช่น ผู้ให้บริการ มีบริการอยู่ในประเทศ B แต่ผู้บริโภค มาจากประเทศ A และมาใช้บริการในประเทศ B ตัวอย่างของบริการเหล่านี้ ได้แก่ การท่องเที่ยว บริการซ่อมเรือในต่างประเทศ บริการการศึกษาแก่นักศึกษาต่างชาติ การที่ผู้บริโภคจำเป็นต้องบริโภคบริการนอกประเทศนั้น

ภาพที่ 2: แสดงการให้บริการแบบในต่างประเทศ

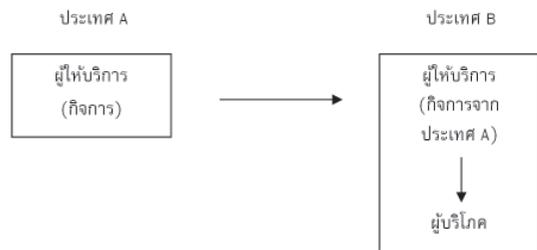
3) Mode 3 การจัดตั้งกิจการในต่างประเทศ :

Commercial Presence

อนุญาตให้นักลงทุนอาเซียนเข้ามาจัดตั้งธุรกิจได้ไม่เกิน 49% ไทยอนุญาตให้นักลงทุนอาเซียนเข้ามาตั้งธุรกิจในประเทศไทย โดยยังคงเงื่อนไขสัดส่วนการถือหุ้นต่างชาติไม่เกิน 49% จำนวนผู้ถือหุ้นไม่เกินกึ่งหนึ่งไว้ตามเดิม แต่เพิ่มประเภทนิติบุคคลให้เข้ามาจดทะเบียนจัดตั้งในรูปห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน นอกเหนือจากบริษัทจำกัดโดยมีเงื่อนไขว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ

ห้างหุ้นส่วนสามัญนั้น หุ้นส่วนผู้จัดการต้องมีสัญชาติไทย และผู้จัดการต้องได้รับใบอนุญาตจากสภาสถาปนิก/สภาวิศวกร

บริการที่เข้าข่ายนิยามนี้ ผู้ให้บริการ ส่งมอบบริการให้ผู้บริโภค ในอาณาเขตประเทศของผู้บริโภคเองโดยผ่านหน่วยธุรกิจซึ่งเป็นบริษัทสาขา ผู้ให้บริการ ในประเทศ A เข้ามาให้บริการกับผู้บริโภคในประเทศ B ในรูปของบริษัทหรือสาขาย่อย ตัวอย่างบริการกลุ่มนี้ ได้แก่ บริการของสาขาบริษัทสถาปนิก บริการของสาขาธุรกิจการเงิน การธนาคาร และประกันภัย สาขาบริการการศึกษาจากต่างประเทศ เป็นต้น

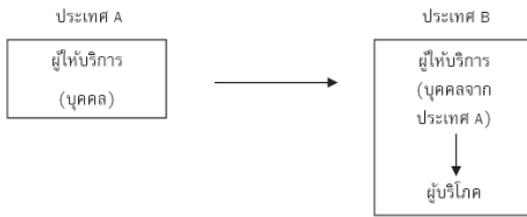

ภาพที่ 3: แสดงการให้บริการแบบจัดตั้งกิจการในต่างประเทศ

4) Mode 4 การเดินทางเข้าประเทศของบุคลากร

ผู้ให้บริการ : Presence of Natural Persons

ไม่มีข้อผูกพัน (unbound) ไทยยังไม่ผูกพันให้บุคลากรอาเซียนเข้ามาทำงานในสาขานี้ บริการในกลุ่มสุดท้ายนี้ คล้ายคลึงกับกลุ่มที่ 3 คือ ผู้ให้บริการ ของต่างชาติจะต้องเดินทางมาให้บริการในอาณาเขตประเทศของผู้บริโภค ต่างกันเพียงแต่ว่า ผู้ให้บริการนั้นมาในฐานะบุคคลธรรมดาไม่ใช่นิติบุคคล ตัวอย่างของบริการกลุ่มนี้ ได้แก่ บริการของผู้ประกอบวิชาชีพอิสระต่างๆ เช่น สถาปนิก แพทย์ พยาบาล ทนายความ วิศวกร หรือบริการของพนักงานจากต่างประเทศ

ภาพที่ 4: แสดงการให้บริการแบบ การเดินทางเข้าประเทศ ของบุคลากรผู้ให้บริการ

อย่างไรก็ตามตามกรอบ AFAS ได้มีการเจรจาการเพื่อลดข้อจำกัดด้านการค้าบริการระหว่างกันอย่างต่อเนื่องเป็นรอบๆ ภายใต้หลักการ “การเปิดเสรีก้าวหน้าอย่างเป็นลำดับ” โดยภายใต้กรอบการเจรจาชุดดังกล่าว มีเป้าหมายเพิ่มสัดส่วนการให้บริการจัดตั้งธุรกิจ (Mode 3) สำหรับการให้บริการวิชาชีพสถาปัตยกรรม บริการผังเมือง และภูมิ-สถาปัตยกรรมจากเดิม เป็นกรอบที่องค์กรวิชาชีพ คือ สถาปนิก ต้องดำเนินการเจรจาเพื่อกำหนดเงื่อนไขแนวทางการจัดทำตารางข้อผูกพันให้เกิดความเท่าเทียมกับวิชาชีพในประเทศไทย เพื่อรองรับการเข้ามาทำงานของสถาปนิกในกลุ่มอาเซียน ตามแผนงานสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 ตามที่รัฐบาลกำหนดไว้ทั้งนี้ จากการประชุมคณะกรรมการประสานงานด้านการค้าบริการของอาเซียน (CCS) ครั้งที่ 63 และเป็นการประชุมสภาสถาปนิกอาเซียนครั้งที่ 6 ณ กรุงมากาตี ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศไทยรับมอบตำแหน่งเป็นสำนักงานเลขาธิการสภาสถาปนิกอาเซียน ต่อจากประเทศมาเลเซียในเดือนกรกฎาคม 2554 โดยมีวาระดำเนินการ 2 ปี เพื่อดำเนินการโครงการสถาปนิกอาเซียน จึงนับเป็นโอกาสที่ดีที่สถาปนิกในฐานะองค์กรวิชาชีพจะดำเนินการต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการเปิดเสรีและการเจรจาร่วมกับกลุ่มประเทศอื่นอย่างมีศักยภาพและเท่าเทียมกันในกลุ่ม

รัฐบาลของประเทศสมาชิกต่างๆ ของประชาคมอาเซียน ได้ตกลงตามการเตรียมการยอมรับร่วมกันของอาเซียน (MRA) ว่าด้วยการบริการสถาปัตยกรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อที่จะเข้าตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1) อำนวยให้เกิดการเคลื่อนย้ายของ “สถาปนิก”
- 2) แลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อส่งเสริมการยอมรับวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด ในเรื่องมาตรฐานการศึกษาสถาปัตยกรรม การปฏิบัติวิชาชีพ และ คุณสมบัติต่างๆ
- 3) สร้างความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของ การร่วมมือของ อาเซียน ที่อยู่บนพื้นฐานของการกระจายทรัพยากรและผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมผ่านช่องทางความร่วมมือกันในงานวิจัยต่างๆ
- 4) สนับสนุน อำนวยให้เกิด และบัญญัติการยอมรับร่วมกันในตัว “สถาปนิก” และสร้างมาตรฐานและพันธะในการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่าง “กลุ่มประเทศสมาชิก”

โดยมีข้อกำหนด เบื้องต้น สำหรับการลงทะเบียนเป็นสถาปนิกอาเซียน ดังนี้

- 1) ผู้สมัครจะต้องจบการศึกษาสถาปัตยกรรมหลักสูตรที่มีการศึกษาอย่างน้อย 5 ปี ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ยอมรับ หรือ เชื่อถือได้ และได้รับการรับรองหรือเทียบเท่าจากประเทศถิ่นกำเนิด
- 2) ผู้สมัครจะต้องได้รับการลงทะเบียนเป็นสถาปนิก กับองค์กรที่ควบคุมวิชาชีพจากประเทศถิ่นกำเนิด
- 3) ผู้สมัครจะต้องได้ผ่านการปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรมอย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่ต่ำกว่า สิบปี หลังจากจบการศึกษา ซึ่งในจำนวนนั้นอย่างน้อย ห้าปี ต้องเกิดขึ้นหลังจากได้รับใบอนุญาต/จดทะเบียน
- 4) ผู้สมัครจะต้องใช้เวลาอย่างน้อย สองปี ในงานที่รับผิดชอบของงานทางสถาปัตยกรรมที่สำคัญ
- 5) ผู้สมัครต้องมีการดำเนินการของการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง (พวต.)

จากข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับการลงทะเบียนเป็นสถาปนิกอาเซียน ได้มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครว่า ต้องมีการดำเนินการของการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ซึ่งการทำงานวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม นั้นจะต้องปฏิบัติวิชาชีพต่อเนื่องเป็นเวลายาวนาน และเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของสาธารณชนเป็นจำนวนมาก หากสถาปนิกไม่สนใจแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

ในขณะที่ปัจจุบันนี้องค์ความรู้ต่างๆ และเทคโนโลยีมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว อาจเป็นผลให้งานออกแบบ และการให้บริการแก่สาธารณชน ขาดความเหมาะสมกับสภาพการณ์ของสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไป ซึ่งอาจสร้างความเสียหายแก่สาธารณชนก็เป็นได้ เพื่อเป็นหลักประกันว่าผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมจะมีความรู้ความสามารถที่ทันสมัยอยู่เสมอ อันจะเป็นการเสริมสร้างความเชื่อมั่นต่อสาธารณชนในการให้บริการวิชาชีพ อีกทั้งเพื่อให้เป็นไปตามหลักการมาตรฐานระดับนานาชาติ ซึ่งมีการบังคับให้ผู้ประกอบวิชาชีพได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถและเสริมประสบการณ์ใหม่ๆ ในระหว่างที่ถือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ได้คะแนนสะสมครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ อีกทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสภาสถาปนิก ตามพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543 มาตรา 7(1) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม และ มาตรา 7(5) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้บริการทางด้านวิชาการต่างๆ แก่ประชาชน และองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิทยาการและเทคโนโลยีทางสถาปัตยกรรม สภาสถาปนิก จึงมีการประกาศใช้ ข้อบังคับสภาสถาปนิก ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมที่เป็นบุคคลธรรมดา พ.ศ. 2552

3. การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม (พวต.)

สภาสถาปนิกได้มีการประกาศใช้ข้อบังคับสภาสถาปนิก ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมที่เป็นบุคคลธรรมดา พ.ศ. 2552 ซึ่งได้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2552 มีเนื้อหาสำคัญดังนี้

การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง (สภาสถาปนิก, 2553: ออนไลน์) คือ การเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และเสริมประสบการณ์ใหม่ๆ ให้กับสถาปนิกในระหว่างที่ถือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

เช่น การเข้าร่วมสัมมนา ฟังบรรยาย หรือเป็นผู้เผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพสถาปัตยกรรม และอุทิศตนให้กับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมความเชื่อมั่นต่อสาธารณชนในการให้บริการวิชาชีพสถาปัตยกรรม การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องนี้เกิดขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวมและประชาชนเป็นหลัก โดยที่หลักการเบื้องต้นของพวต. คือ ว่าเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและเสริมประสบการณ์ให้กับสถาปนิกที่ถือใบอนุญาตอยู่

ประโยชน์ของการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง คือ ทำให้สถาปนิกได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถมากขึ้น และช่วยในการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพที่สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งสร้างโอกาสในการเผยแพร่ความรู้ให้กับผู้อื่น นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมในองค์กรวิชาชีพ และการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

กิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง มิใช่เป็นการอบรมหรือเรียนรู้เพิ่มเติมโดยการอบรม แต่หมายรวมถึงกิจกรรม หลายอย่าง หลายชนิด ที่กรรมการสภาจะกำหนดให้เป็นกิจกรรมที่นับว่าเป็นการพัฒนาวิชาชีพเพิ่มเติม ซึ่งสามารถทำได้ 3 ลักษณะคือ

- 1) เป็นผู้รับ โดยการเข้าร่วมการอบรม เข้าร่วมสัมมนา ฟังบรรยาย หรือ สัมมนาเชิงปฏิบัติการ
- 2) เป็นผู้ให้ โดยการเป็นผู้บรรยาย เขียนตำรา การอุทิศตนให้ส่วนรวม รวมทั้งให้สถาปนิกอาวุโส ได้ทำหน้าที่แบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ให้กับสถาปนิกรุ่นใหม่
- 3) เป็นผู้ร่วม โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพ

สาระสำคัญของข้อบังคับสภาสถาปนิก ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมที่เป็นบุคคลธรรมดา พ.ศ. 2552 ที่เกี่ยวข้องกับ การประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม คือ กิจกรรมพวต. มีผลต่อการต่ออายุใบอนุญาตทุกระดับ และใช้ประกอบการเลื่อนระดับเป็น สามัญสถาปนิก หรือวุฒิ

สถาปนิก โดยที่ข้อบังคับ พวต. นั้นประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 25 กันยายน 2552 จากบทเฉพาะกาลให้มีผลบังคับใช้นับตั้งแต่วันที่ออกข้อบังคับแล้ว 1 ปี ดังนั้นในการต่อใบอนุญาตทุกสาขา และการยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ เพื่อเลื่อนระดับเป็นสามัญหรือวุฒิสถาปนิก ตั้งแต่วันที่ 16 ตุลาคม 2553 เป็นต้นไปจะต้องแนบหลักฐานหน่วย พวต. ในการต่ออายุใบอนุญาตฯ โดยจำนวนหน่วย พวต. ให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศสภาสถาปนิก เรื่องหน่วย พวต. เพื่อใช้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม และยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพระดับสามัญหรือวุฒิสถาปนิก(เลื่อนระดับ) พ.ศ. 2553 ซึ่งประกาศ ณ วันที่ 30 กันยายน 2553 มีใจความสำคัญดังนี้

- 1) กรณีที่เป็นการเข้าร่วมกิจกรรม ที่มีได้ จัดโดย ผู้จัดกิจกรรม พวต. หากผู้ประกอบการวิชาชีพประสงค์จะได้รับหน่วย พวต. ให้ยื่นคำร้องขอเทียบหน่วย พวต. ต่อคณะกรรมการภายใน 90 วัน นับจากวันสิ้นสุดกิจกรรม
- 2) การสะสมหน่วย พวต. จะเริ่มสะสมใหม่ เมื่อเริ่มต้นใบอนุญาตฯ ใบใหม่ทุกครั้ง
- 3) กรณีที่ผู้ประกอบการวิชาชีพ ที่ประสงค์จะขอต่อใบอนุญาต โดยได้รับหน่วย พวต. ไม่ครบ อาจยื่นคำขอรับใบอนุญาตซึ่งมีอายุคราวละ 1 ปีได้

นอกจากนี้ยังประเด็นด้านอุปสรรคของสมาชิกที่มีต่อการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ดังนี้

- 1) ยังไม่มีแนวทางในการบรรเทาปัญหาสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพที่อยู่ต่างประเทศ โดยผู้ประกอบการวิชาชีพที่อยู่ต่างประเทศต้องยื่นคำร้องขอเทียบหน่วย พวต. เป็นกรณีไป
- 2) ไม่สามารถนำผลงานจากการประกอบวิชาชีพมาคิดเป็นคะแนนกิจกรรมพวต. เนื่องจากหลักการสากลของการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง (continuing professional development) เป็นหลักการเกี่ยวกับการศึกษาต่อเนื่อง (continuing education) นั่นคือ การให้ผู้อยู่ในวิชาชีพต่างๆ เพิ่มพูนความรู้เพื่อมาเสริมการปฏิบัติวิชาชีพ ไม่ใช่การเพิ่มพูน

ประสบการณ์ที่ได้จากตัวการปฏิบัติวิชาชีพเอง เพราะโอกาสในการปฏิบัติวิชาชีพของแต่ละคนไม่เท่ากัน การทำงานปกติในชีวิตประจำวัน ถือเป็น การปฏิบัติวิชาชีพอยู่แล้ว ซึ่งโอกาสในการปฏิบัติวิชาชีพของแต่ละคนนั้นไม่เท่ากัน ทำให้โอกาสในการที่จะเกิดการพัฒนามาจากจาก การปฏิบัติวิชาชีพของแต่ละคนย่อมไม่เท่ากันด้วย การจัดทำโครงการ พวต. เป็นการสนับสนุนผู้ที่มีโอกาสน้อยกว่าทางวิชาชีพ ได้พัฒนามาวิชาชีพอย่างเท่าเทียม สำหรับผู้ที่มีโอกาสทางวิชาชีพอยู่แล้วก็สามารถเพิ่มพูนให้มากขึ้น โดยมุ่งเน้นในการส่งเสริมให้มีคุณภาพ

จากการประกาศใช้ข้อบังคับ พวต. ได้ส่งผลกระทบต่อสมาชิกและผู้ประกอบวิชาชีพเป็นจำนวนมาก โดยมีลำดับเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยสังเขป ดังนี้

1) มีกระแสดูแลความคิดเห็น ที่ไม่เห็นด้วยกับข้อบังคับ และกิจกรรม พวต. เป็นจำนวนมาก เว็บไซต์ของสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ (ASA web board) ซึ่งเป็นศูนย์กลางการแสดงความคิดเห็นทางสังคมออนไลน์ของสถาปนิกส่วนใหญ่

2) หลังจากนั้นสมาชิกและผู้ประกอบวิชาชีพ ได้มีการเคลื่อนไหว และร่วมตัวกันเพื่อให้มีการยกเลิกข้อบังคับ พวต. มีการจัดทำเว็บเพจ ที่ชื่อว่า “มั่นใจว่าสถาปนิกไทยไม่ต้องการพวต. (CPD)” ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2553 มีผู้เข้าไปไลค์ ถึงปัจจุบัน จำนวน เกือบ 2,000 คน เพื่อใช้เป็นศูนย์กลางในการเผยแพร่ข้อมูล แสดงความคิดเห็น และนัดหมายเพื่อการเคลื่อนไหวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อบังคับและกิจกรรม พวต.

3) คุณชวพงศ์ ชานีประศาสน์ ได้ฟ้องต่อศาลปกครองให้ยกเลิกข้อบังคับ พวต. โดยมีประเด็นฟ้อง 4 ประเด็น ดังนี้

- เป็นภาระและความยุ่งยากเกินความจำเป็นในการประกอบวิชาชีพโดยสุจริต
- มีลักษณะกีดกันหรือกีดกัน อันเป็นการอนสิทธิในการประกอบวิชาชีพ

- มีลักษณะเป็นการแสวงหาประโยชน์เพื่อผู้หนึ่งผู้ใด หรือเพื่อประโยชน์ของกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
- เป็นการจำกัดสิทธิ์ในการประกอบวิชาชีพอันขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2550

4) สมาชิกและผู้ประกอบวิชาชีพ ที่ไม่เห็นด้วยกับข้อบังคับฯ พวต. ได้ขอบรรจุระเบียบวาระแก้ไข ข้อบังคับฯ พวต. ในการประชุมใหญ่วิสามัญสภาสถาปนิกในวันเสาร์ที่ 27 พฤศจิกายน 2553 แต่การประชุมต้องปิดไปโดยไม่มีการประชุม โดยสรุปเหตุการณ์ของการประชุมได้โดยสังเขป ดังนี้

- (1) มีสมาชิกในที่ประชุมสอบถาม ว่าการประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมใหญ่ สามัญสภาสถาปนิก หรือประชุมใหญ่วิสามัญสภาสถาปนิก โดยสมาชิกได้ชี้แจงว่า หากจะให้สมาชิกเห็นชอบในเรื่องต่างๆ ได้นั้น ก็ต่อเมื่อเป็นการประชุมใหญ่สามัญสภาสถาปนิก ตามมาตรา 19 เท่านั้น ในการที่จะพิจารณาแก้ไขข้อบังคับฯ พวต. ได้ จะต้องเป็นการประชุมใหญ่สามัญสภาสถาปนิก สมาชิกจึงขอเปลี่ยนชื่อการประชุมใหญ่ วิสามัญสภาสถาปนิก เป็นการประชุมใหญ่ สามัญสภาสถาปนิก เพื่อสมาชิกจะได้เสนอนโยบายการแก้ไขข้อบังคับฯ พวต. ซึ่งมีสมาชิกแสดงความเห็นที่หลากหลาย
- (2) ประธานในที่ประชุม ขอพักการประชุม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องว่าจะสามารถเปลี่ยนจากการประชุมใหญ่วิสามัญ เป็นการประชุมใหญ่สามัญ ตามที่สมาชิกเสนอได้หรือไม่
- (3) ประธานในที่ประชุม ให้ประชาสัมพันธ์สภาสถาปนิก ชี้แจงสรุป ข้อหาหรือ ให้สมาชิก ทราบว่า คณะกรรมการสภาสถาปนิก ได้ดำเนินการจัดประชุมใหญ่วิสามัญถูกต้องตาม พรบ. สถาปนิก พ.ศ. 2543 และไม่สามารถ เปลี่ยนจากการประชุมใหญ่วิสามัญ เป็นการประชุมใหญ่สามัญ เนื่องจาก ตามมาตรา 19 ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี จะต้องมีการอันพึงกระทำ ได้แก่

- ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานประจำปีของคณะกรรมการ
- พิจารณาและอนุมัติงบดุลประจำปีของสภาสถาปนิก
- ตั้งผู้ตรวจสอบบัญชีและกำหนดค่าตอบแทนผู้สอบบัญชี

(4) ประธานในที่ประชุม ขอมติที่ประชุมว่าจะให้ดำเนินการประชุมใหญ่วิสามัญครั้งนี้ต่อไปหรือไม่ ผลการนับคะแนนโดยเลขาธิการสภาสถาปนิก มีผู้เข้าร่วมประชุม 1,726 คน สมาชิกเห็นด้วยที่จะให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ จำนวน 287 คะแนน สมาชิกไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ จำนวน 1,230 คะแนน และสมาชิกงดออกเสียง 200 คะแนน จึงมีมติปิดการประชุมใหญ่วิสามัญสภาสถาปนิก

5) หลังจากนั้น คณะอนุกรรมการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องของสภาสถาปนิก ร่วมกับสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้มีการรวบรวมความคิดเห็นของสมาชิก โดยการจัดเสวนาวิพากษ์ข้อบังคับสภาสถาปนิก ว่าด้วยเรื่องการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ที่เป็นบุคคลธรรมดา พ.ศ. 2552 จำนวน 5 ครั้ง และมีการจัดทำแบบสอบถามในงานสถาปนิก 54 ระหว่างวันที่ 8 -13 กุมภาพันธ์ โดยมีรายละเอียด และ จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมดังนี้

- จัดเสวนาวิพากษ์ ครั้งที่ 1 วันที่ 16 ธันวาคม 2553 ณ กรรมการสภาสถาปนิกทักษิณ จำนวน 94 คน
- จัดเสวนาวิพากษ์ ครั้งที่ 2 วันที่ 30 มกราคม 2554 ณ สภาสถาปนิก จำนวน 253 คน
- จัดเสวนาวิพากษ์ ครั้งที่ 3 วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2554 ณ สภาสถาปนิก จำนวน 151 คน
- จัดเสวนาวิพากษ์ ครั้งที่ 4 วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554 ณ กรรมการสภาสถาปนิกอีสาน

- จำนวน 176 คน
- จัดเสวนาวิพากษ์ ครั้งที่ 5 วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2554 ณ กรรมการธิการสถาปนิกล้านนาจำนวน 125 คน
  - จัดทำแบบสอบถามในงานสถาปนิก 54 ตั้งแต่ วันที่ 8-13 กุมภาพันธ์ 2554 จำนวน 1,151 คน

โดยผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่ เห็นด้วยในหลักการ แต่ควรให้แก้ไขในบางประเด็น โดยคณะกรรมการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ได้สรุปประเด็นต่างๆ เสนอต่อ คณะกรรมการสภาสถาปนิก ดังนี้

- (1) ไม่ควรผูกติดกับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
- (2) ไม่ควรผูกติดกับการยื่นคำขอรับใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ ระดับสามัญหรือวุฒิสถาปนิก (เลื่อนระดับ)
- (3) ระบบการจัดการของสภาสถาปนิกควรมีความพร้อมมากกว่านี้
- (4) ลดเงื่อนไขการสะสมหน่วย พวด. ต่อปี
- (5) จำนวนหน่วย พวด. ของกิจกรรมควรมีความเหมาะสมกว่านี้
- (6) การสะสมหน่วย พวด. ควรแบ่งตามระดับของสถาปนิก
- (7) ประเภทของผู้จัดกิจกรรม ควรมีความเหมาะสมกว่านี้
- (8) ควรขยายเวลาการบังคับใช้ ข้อบังคับฯ พวด.
- (9) การสะสมหน่วยพวด. ควรแบ่งตามอายุสถาปนิก
- (10) มีระบบรับรองสถาปนิกต่างจังหวัด และต่างประเทศ
- (11) ความยากง่ายของการเข้าร่วมกิจกรรม ความไม่เท่าเทียมกันของส่วนกลางกับภูมิภาค ควรจัดอบรมให้บ่อย และมีที่อบรมมากขึ้น กระจายกิจกรรม พวด. ให้มีศูนย์กลางในแต่ละภูมิภาค
- (12) เป็นการผลิตรอนสิทธิส่วนบุคคล ควรเป็นการสมัครใจของสถาปนิก

6) นอกจากนี้ นอกจากนี้ยังมีประเด็น น่าสนใจอื่นๆ ที่สมาชิกได้แสดงความคิดเห็นไว้ใน เว็บไซต์ของสมาคมสถาปนิกสยามฯ ดังนี้

- (1) จากการเปรียบเทียบการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องของสถาปนิกกับกลุ่มวิชาชีพอื่นๆ ได้พบว่าทางสภาสถาปนิกไม่มีเกณฑ์การให้คะแนนที่แน่นอนและชัดเจน ต้องรอคณะกรรมการอย่างเดียว
- (2) เรื่องสัดส่วนกิจกรรมนั้น จะต้องแก้ปัญหาเรื่องทางเทคนิค เช่น คนอยู่ไกลไม่จำเป็นต้องมาได้มัย หรือมีกิจกรรมอื่นๆ อีกมากมายรองรับ หรือใช้ระบบออนไลน์เข้ามาช่วยได้อย่างไร
- (3) ข้อสงสัยว่า ทำไมการทำงานปกติในชีวิตประจำวัน จึงไม่สามารถรับหน่วย พวด. ได้ เนื่องจาก การปฏิบัติวิชาชีพโดยปกติและสม่ำเสมอ ก็เป็นการพัฒนาวิชาชีพโดยประสบการณ์ที่สำคัญยิ่ง การศึกษาที่เป็นหัวใจในการพัฒนา นอกเหนือจากความรู้ขั้นพื้นฐานคือการเรียนรู้ ข้อผิดพลาดที่ควรหลีกเลี่ยงและนำสิ่งดี ๆ ที่เห็นผลแล้วมาประยุกต์ใช้ซึ่งก็คือประสบการณ์ที่เก็บเกี่ยวจากการแก้ปัญหาในการทำงานที่ผ่านมา และเป็นเหตุผลในการรับสมัครบุคลากรของหน่วยงานต่างๆ ที่ต้องระบุจำนวนปีของประสบการณ์ในการทำงานมาเป็นคุณสมบัติของผู้สมัครและผลตอบแทน
- (4) การพัฒนาวิชาชีพสามารถทำได้หลากหลายรูปแบบและกว้างไกล โดยที่สมาชิกสามารถเข้าร่วมได้ตามสะดวกตามโปรแกรมหรือหัวข้อที่ตนสนใจและเห็นว่าเป็นประโยชน์ทั้งที่มีหรือไม่มีค่าใช้จ่ายโดยอิสระตามเสรีภาพ
- (5) การวิจัยค้นคว้า ก็เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพ ควรมีการจัดตั้งหน่วยงานกลางเพื่อประสานงานนำแนวความคิดมาทดลองวิจัยให้เกิดผลปฏิบัติได้จริงโดยอาจขอการสนับสนุนจากผู้ผลิตวัสดุที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนั้นๆ ในกรณีที่มีผู้เสนอแนวความคิดหรือนวัตกรรม

ใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิชาชีพที่ยังมีการพิสูจน์หรือทดสอบและเจ้าของความคิดไม่มีกำลังพอที่จะค้นคว้าวิจัยต่อยอดออกไป ลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นจะเป็นของเจ้าของความคิดและผู้สนับสนุนร่วมกับหน่วยงานกลางที่ถือเป็นตัวแทนของสถาปนิกส่วนรวม

- (6) การส่งเสริมให้มีการประกวดแบบหรือแนวความคิดจะเป็นตัวช่วยกระตุ้นสังคมสถาปนิกให้ตื่นตัวและเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ควรมีการวางแผนจัดวางโปรแกรมให้มีการประกวดในลักษณะนี้ให้ต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอและควรมีบางรายการที่เปิดกว้างให้สถาปนิกอาเซียนเข้าร่วมเพื่อที่สถาปนิกไทยจะได้ศึกษาเรียนรู้และเตรียมพร้อมในการเข้าสู่การเปิดตลาดอาเซียน
- (7) มีหน่วยงานที่รวบรวมองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์สามารถให้สมาชิกเข้าถึงได้ ตามแต่โอกาสที่สะดวก หรือมีโปรแกรมที่ชัดเจนให้สมาชิกได้เลือกตาม ความต้องการของสมาชิกแบบเมนูอาหารซึ่งจะมีความหลากหลายและสอดคล้องกับสาขาต่าง ๆ รวมทั้งเมนูที่สมาชิกคิดขึ้นเองและสามารถใช้พัฒนาวิชาชีพได้

7) เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2554 ผู้แทนสมาชิก นายอภิชาติ คุ้มรำไพ ได้รวบรวมรายชื่อสมาชิก จำนวน 151 คน ขอเสนอร่างข้อบังคับสภาสถาปนิก ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องและการรับรองความรู้ความสามารถ พ.ศ. 25.. เพื่อบรรจุเข้าวาระการประชุมใหญ่ของสภาสถาปนิก

8) สภาสถาปนิก ได้กำหนดการประชุมใหญ่สามัญสภาสถาปนิก ประจำปี 2554 เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2554 โดยได้เสนอการแก้ไข ข้อบังคับสภาสถาปนิก ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมที่เป็นบุคคลธรรมดา พ.ศ. 2552 ประกอบด้วย 2 ร่าง คือ

- (1) ร่างข้อบังคับสภาสถาปนิก ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องของผู้ประกอบวิชาชีพ

สถาปัตยกรรมควบคุมที่เป็นบุคคลธรรมดา พ.ศ. 25.. (ฉบับที่ 2) เสนอโดยคณะกรรมการสภาสถาปนิก โดยมีการแก้ไขประเด็นต่างๆ ดังนี้

- ยกเลิกเรื่องหน่วย พวต. ที่ต้องใช้สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพที่ต้องการต่อใบอนุญาต โดยยังคงเรื่องหน่วย พวต. ที่ต้องใช้สำหรับการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพระดับสามัญสถาปนิก หรือระดับวุฒิสถาปนิก (เลื่อนระดับ) โดยที่หน่วย พวต. ที่ผู้ประกอบวิชาชีพฯ สะสมไว้นั้น ยังสามารถใช้ในการเลื่อนระดับได้
- ปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์ในการสะสมหน่วย พวต. เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพฯ สามารถวางแผนการเข้าร่วมกิจกรรมในลักษณะที่ยืดหยุ่นเรื่องระยะเวลามากขึ้น และยกเลิกหลักเกณฑ์ที่กำหนดเรื่องหน่วย พวต. ที่ต้องการไม่น้อยกว่าสองในสาม ต้องมีเนื้อหาสาระซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับสาขาของตน เพื่อลดความยุ่งยากในการปฏิบัติ
- แก้ไข ขอบข่ายกิจกรรม พวต. ให้ได้แก่ การเข้าร่วมหลักสูตร หรือกิจกรรม อันได้แก่ การบรรยาย การฝึกอบรม ประชุมสัมมนา การศึกษาดูงาน หรือการอื่นในทำนองเดียวกัน ให้มีการกำหนดกิจกรรมประเภทอื่นๆ เพิ่มในภายหลัง โดยสภาสถาปนิกจะดำเนินการสอบถามความคิดเห็นจากสมาชิกและนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เกิดความเหมาะสมต่อไป

(2) ร่างข้อบังคับสภาสถาปนิก ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง และการรับรองความรู้ความสามารถ พ.ศ. 25.. เสนอโดยสมาชิกสภาสถาปนิก นายอภิชาติ คุ้มรำไพและคณะ มีประเด็นที่สำคัญ คือ

- ไม่นำเรื่องหน่วย พวต. มาเป็นเงื่อนไขของการต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และ

การเลื่อนระดับใบอนุญาต สำหรับ
ผู้ประกอบการวิชาชีพในประเทศ

- เรื่อง พวต. จะนำไปใช้เฉพาะผู้ประกอบการวิชาชีพ ที่ประสงค์จะเป็นสถาปนิกอาเซียน เท่านั้น
- การจัดกิจกรรม พวต. ต้องดำเนินการให้ทั่วถึงและเท่าเทียม กิจกรรมต้องไม่ก่อให้เกิดปัญหาความยุ่งยากในการปฏิบัติ เสียโอกาส เสียเวลา และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ที่ประชุม มีมติเห็นชอบกับร่างข้อบังคับที่เสนอโดยสมาชิก โดยมีการแปรญัตติรับร่างข้อบังคับเฉพาะ ข้อ 1 ในประโยค “ข้อ 1 ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาสถาปนิก ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องของผู้ประกอบวิชาชีพ สถาปัตยกรรมควบคุมที่เป็นบุคคลธรรมดา พ.ศ. 2552” เท่านั้น

ที่ประชุมให้ แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการพิจารณาในการยกร่างข้อบังคับสำหรับการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องขึ้นมาใหม่ โดยคณะกรรมการมี องค์ประกอบ ดังนี้

- กรรมการสภาสถาปนิก 4 ท่าน
- ผู้แทนสมาคมวิชาชีพ 4 สาขา สาขาละ 1 ท่าน
- ผู้แทนจากสถาบันการศึกษา 4 สาขา สาขาละ 1 ท่าน
- สมาชิกสภาสถาปนิก 4 ท่าน โดยได้คัดเลือกกันในที่ประชุม คือ
  - (1) ดร.อชชพล ดุสิตนานนท์
  - (2) นายยอดเยี่ยม เทพธรรานนท์
  - (3) นายอภิชาติ คุ้มรำไพ
  - (4) นายฐาตุร สุวรรณสุขุม

9) คณะกรรมการสภาสถาปนิกมีมติที่ประชุมครั้งที่ 9/2554 วันที่ 21 เมษายน 2554 เห็นชอบการแต่งตั้ง คณะกรรมการยกร่างข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ตามองค์ประกอบที่กำหนดจาก ที่ประชุมใหญ่

10) คณะอนุกรรมการยกร่างข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง (ฉบับใหม่) ทั้ง 16 ท่าน ได้มีมติเลือก คุณยอดเยี่ยม เทพธรรานนท์ เป็นประธาน คณะอนุกรรมการยกร่างข้อบังคับฯ โดยมีการประชุม ทั้งหมดรวม 5 ครั้ง ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม ถึงเดือน สิงหาคม 2554 และได้เสนอร่างข้อบังคับต่อคณะกรรมการสภาสถาปนิกในวันที่ 9 กันยายน 2554 โดยมีประเด็นหลัก ดังนี้

- (1) พวต. จะเป็นเรื่องของการส่งเสริมเป็นหลัก ไม่นำมาเป็นเงื่อนไขในการต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และการเลื่อนระดับใบอนุญาต
- (2) หน่วย พวต. จะถูกพิจารณานำไปใช้กับเรื่องสถาปนิกอาเซียน ตามความตกลงยอมรับร่วมกันของอาเซียนด้านการบริการสถาปัตยกรรม
- (3) หน่วย พวต.อาจถูกนำไปใช้กับเรื่องอื่นในอนาคต เช่น ทดแทนผลงานส่วนหนึ่ง ในการขอเลื่อนระดับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
- (4) ยกเลิก การกำหนดให้ต้องใช้หน่วย พวต. สำหรับการต่อใบอนุญาต และการขอเลื่อนระดับสามัญสถาปนิกและวุฒิสถาปนิก
- (5) ควรมีการพิจารณาในประเด็นที่น่าหน่วย พวต. ไปใช้เป็นสิทธิประโยชน์ ที่จะส่งเสริมหรือสร้างแรงจูงใจ ให้ผู้ประกอบการวิชาชีพทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

11) ข้อบังคับสภาสถาปนิก ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมที่เป็นบุคคลธรรมดา พ.ศ. 2552 ได้ถูกยกเลิกประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2554

12) ในการประชุมใหญ่สามัญสภาสถาปนิก ประจำปี 2555 วันที่ 24 มีนาคม 2555 คณะกรรมการสภาสถาปนิก เห็นชอบให้เสนอร่างข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมที่เป็นบุคคลธรรมดา พ.ศ. 25.. โดยนายคมกฤษ ชูเกียรติมัน ผู้แทนคณะกรรมการยกร่างฯ เป็นผู้ชี้แจง โดยมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

- (1) ยกเลิกการบังคับให้ต้องมีหน่วย พวต. สำหรับต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพและการเลื่อนระดับ
- (2) แยกหน้าที่ของคณะกรรมการสภาสถาปนิก และอนุกรรมการ พวต. (อนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งและมอบหมายจากสภาสถาปนิกให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับ พวต.) ให้ชัดเจน และมีประสิทธิภาพในการดำเนินการ
- (3) กิจกรรม พวต.ประเภทต่างๆ ยังคงเดิม ส่วนกิจกรรมอื่นๆ จะประกาศเพิ่มเติมได้ในภายหลังได้ โดยคณะกรรมการสภาสถาปนิก
- (4) การสะสม หรือจำนวนหน่วย พวต. ระบุให้พิจารณาในภายหลังตามความเหมาะสมของเรื่องที่ต้องใช้ เช่น เรื่องสถาปนิกอาเซียน อายุของหน่วย พวต. ให้มีอายุ 5 ปี นับตั้งแต่วันสิ้นสุดกิจกรรม
- (5) บทเฉพาะกาล ให้ผู้จัดกิจกรรมที่เคยได้รับความเห็นชอบไปแล้วยังคงเป็นผู้จัดกิจกรรมตามเดิม ไม่จำเป็นต้องมาขึ้นใหม่ และหน่วย พวต. ที่ผู้ประกอบวิชาชีพเคยได้รับไปแล้ว ยังใช้ได้ต่อไป หากยังไม่ครบกำหนดอายุ 5 ปี

สมาชิกแสดงความคิดเห็น ต่อร่างข้อบังคับฯ พวต. ในประเด็นความไม่ชัดเจนของวัตถุประสงค์ในหลักการและเหตุผล และ อายุหน่วยของ พวต. ที่ระบุในข้อ 12 และ ข้อ 15 ของร่างข้อบังคับฯ สมาชิกในที่ประชุมจึงให้มีการแปรญัตติปรับปรุงแก้ไขข้อความทั้งสองประเด็น หลังจากการโหวตเห็นชอบให้มีการแปรญัตติปรับปรุงแก้ไขข้อความทั้งสองประเด็นแล้ว ที่ประชุมให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเมืองของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมที่เป็นบุคคลธรรมดา พ.ศ. 25.. และเห็นชอบกับหลักการตามที่สมาชิกได้แปรญัตติไว้ โดยมอบหมายให้คณะกรรมการยกร่างเป็นผู้ปรับแก้ไขให้สอดคล้องกัน และนำเสนอกรรมการสภาสถาปนิก นำเสนอกกระทรวงมหาดไทยตามขั้นตอนต่อไป

ประมวลจากลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และความคิดเห็นของสถาปนิกผู้ประกอบวิชาชีพที่ปรากฏตามสื่อต่างๆ สรุปได้ว่า ข้อบังคับหรือกิจกรรม พวต. นั้นมีหลักการที่ดีในการพัฒนาวิชาชีพของสถาปนิก และคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมของประชาชน แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นเกิดจากการนำ กิจกรรมของ พวต. มาเป็นเงื่อนไขในการต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และการเลื่อนระดับ ทำให้ภาระทั้งเรื่องเวลา และค่าใช้จ่ายแก่สถาปนิก รวมถึงการที่สภาสถาปนิก ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลและทำความเข้าใจกับผู้ประกอบวิชาชีพ ก่อนที่จะบังคับใช้ จึงเป็นผลให้เกิดการต่อต้านอย่างค่อนข้างรุนแรง

จากความคิดเห็นต่างๆ และสถานการณ์การเปิดเสรีการค้าบริการวิชาชีพสถาปัตยกรรม การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง หรือ พวต. นั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพของสถาปนิกในประเทศไทย ดังนี้

- 1) เป็นการส่งเสริมให้การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของสังคม ประชาชน และ ส่งเสริมให้สมาชิกมีการพัฒนาวิชาชีพในรูปแบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (life long learning)
- 2) เนื่องจากข้อตกลงความร่วมมือเขตเศรษฐกิจอาเซียนในการเปิดให้มีการค้าและบริการในกลุ่มประเทศอาเซียนทั้งหมดเป็นไปโดยเสรี รวมถึงการให้บริการทางวิชาชีพสถาปัตยกรรม มีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2558 และ การจัดเตรียมการยอมรับร่วมกันของอาเซียนด้านการบริการสถาปัตยกรรม มีข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับการลงทะเบียนเป็นสถาปนิกอาเซียน จะต้องปฏิบัติตามนโยบายการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง (CPD) ของประเทศถิ่นกำเนิดในระดับที่น่าพอใจ (Complied with the Continuing Professional Development Policy of the Country of Origin at a Satisfactory Level) ดังนั้นหากมีระบบ พวต. เกิดขึ้น จะถูกนำมาใช้เป็นเกณฑ์การพิจารณา เพื่อให้สถาปนิกไทยสามารถไปทำงานในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนได้

จากสถานการณ์ ในโลกปัจจุบันที่มีการเปิดการค้าเสรีกันมากขึ้น สถาบันไทยควรจะมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้น ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อวงการวิชาชีพ คือ ตลาดของอุตสาหกรรมการก่อสร้างจะใหญ่ขึ้น มีการพัฒนามาตรฐานการทำงานให้เทียบเท่ามาตรฐานระดับนานาชาติ โดยที่มีการทำงานกันภายใต้ความร่วมมือของสถาบันท้องถิ่น ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ต่าง ทั้งทางด้านเทคโนโลยีและด้านการออกแบบ ประกอบกับตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย นั้นถือเป็นศูนย์กลางของประชาคมอาเซียน ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบของประเทศไทย ดังนั้นสถาบันไทยควรที่จะศึกษาหาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการเปิดเสรีการค้าบริการวิชาชีพสถาปัตยกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นสถาปนิกอาเซียน ที่สามารถทำงานระดับนานาชาติได้ทั้งในประเทศไทย และภูมิภาคอาเซียน

บรรณานุกรม

คมกฤช ชูเกียรติมั่น. 2553. “ความเห็นถึงแนวทางเรื่อง พวต.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: https://www.facebook.com/note.php?note_id=164849873552940 สืบค้น 29 พฤศจิกายน 2553.

_____. 2555. “สรุปสำหรับการประชาพิจารณ์ร่างข้อบังคับ พวต. ฉบับใหม่.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: https://www.facebook.com/note.php?note_id=337384852966107 สืบค้น 28 กุมภาพันธ์ 2555.

ชวพงศ์ ชำนิประศาสน์. 2552. “รายงานความเห็นเรื่อง CPD (ดี) หรือ ไม่ดี.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://gotarch.forumup.com/post-3513-gotarch.html> สืบค้น 9 มีนาคม 2552.

_____. 2554. “ควินหลงจากภาวการณ์ประชุมลุ่มของสภาสถาปนิก.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.asa.or.th/?q=node/105692> สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2554.

_____. 2554. “ความคืบหน้าเรื่อง พวต.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.asa.or.th/?q=node/108297> สืบค้น 8 มีนาคม 2554.

_____. 2554. “มั่นใจว่าสถาปนิกไทย ไม่ต้องการ พวต. (CPD).” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: https://www.facebook.com/note.php?note_id=194295587249750 สืบค้น 25 มีนาคม 2554.

“รายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาสถาปนิก ครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2553.” (ม.ป.ป.). (ม.ป.ท.).

“รายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาสถาปนิก ประจำปี 2554 เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2554.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.act.or.th/noticeP0418.html> สืบค้น 10 กุมภาพันธ์ 2555.

“รายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาสถาปนิก ประจำปี 2555 เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2555.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.act.or.th/.../report-board%20committee.pdf> สืบค้น 10 สิงหาคม 2555.

สภาสถาปนิก. (ม.ป.ป.). “การจัดเตรียมการยอมรับร่วมกันของอาเซียนด้านการบริการสถาปัตยกรรม.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: http://www.act.or.th/download/notice/2012/05/MRA_thai.pdf สืบค้น 7 มีนาคม 2555.

_____. (ม.ป.ป.). “การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง (พวต.)” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.act.or.th/cpd.html> สืบค้น 7 มีนาคม 2555.

_____. 2553. “พวต เรื่องธรรมาของสถาปนิกธรรมาตา.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/NOTE.PHP?NOTE_ID=121110397952505 สืบค้น 26 พฤศจิกายน 2553.

_____. 2553. “FAQS สำหรับการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง (พวต.)” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <HTTP://WWW.ACT.OR.TH/NEWS531108.HTML> สืบค้น 29 พฤศจิกายน 2553.

_____. 2555. “การเปิดเสรีการค้าบริการวิชาชีพสถาปัตยกรรม.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <HTTP://WWW.ACT.OR.TH/ASEAN.HTML> [2555] สืบค้น 7 มีนาคม 2555.

AEC ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. 2555. “AEC คืออะไร.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.thai-aec.com/41> สืบค้น 5 มีนาคม 2555.